

[Dohrmann]

som hr. Kent Kirk fremstillede det ikke alene i dag, men som han har gjort det gentagne gange, ikke alene her i folketingssalen, men også over for offentligheden, er det, som om hr. Kent Kirk mener, at det bare gælder om, at der bliver ansat nogle mennesker inden for den offentlige sektor, i jobskabelsesordninger osv., og at fiskeriet er godt på vej til at få orden i deres forhold, hvis Folketinget giver støtte til ophugning af fiskerkuttere osv.

Det er en helt forkert indstilling. Det, det drejer sig om, er at få folk beskæftiget i den private sektor, så vi kan få en produktion, så Danmark kan producere nogle varer, som vi kan sælge til udlandet og få noget valuta hjem for. Alle de mærkværdige ordninger, som hr. Kent Kirk kritiserer Fremskridtspartiet for at ville spare udgifterne til, er jo netop en del af årsagerne til, at vi er endt i den sørgelige tilstand, vi befinder os i. For hver eneste krone, der bliver givet i tilskud til jobskabelse eller lignende, kan kun komme ét eneste sted fra, nemlig fra produktionen. Det skal hr. Kent Kirk lære; jeg ved ikke, hvem der skal lære ham det – jeg tror ikke, jeg kan gøre det, og jeg ved ikke, om et højskoleophold kunne hjælpe lidt – men han har i hvert fald behov for en langt bredere viden om det. Det skal vi naturligvis ikke blande os i, men vi må blande os i det, når hr. Kent Kirk ligefrem begynder at kritisere os andre, fordi vi har en anden holdning.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Når og hvis Fremskridtspartiet bliver indkaldt til forhandlinger i Finansministeriet om næste års finanslovsforslag, vil jeg gerne være med til at diskutere, hvor Fremskridtspartiet ønsker at sætte ind med besparelser, sammen med hr. Kent Kirk, hvis hr. Kent Kirk altså deltager i de drøftelser – det er jo ingenlunde sikkert.

I øvrigt skal jeg sige til hr. Kent Kirk, at det sidste, der blev sagt, nemlig at så vidste hr. Kent Kirk ikke, hvad besparelser var, er fuldstændig rigtigt; det er faktisk dér, hunden ligger begravet.

Marianne Jelved (RV):

Vi er i en tid, hvor der sker store forandringer i det internationale samfund. Den indbyrdes afhængighed bliver mere og mere synlig, nød-

vendigheden af bedre vilkår for udviklingslandene forstås af flere og flere, og derfor fastholder vi den vedtagne stigning i Danmarks ulandsbistand.

Nedrustningsforhandlingerne mellem Øst og Vest har givet resultater; reformer i Sovjetunionen følges med opmærksomhed over store dele af verden.

Brundtlandrapporten klarlægger, kommer med indstillinger til, hvordan vi kan løse de globale økologiske problemer, og vi får i Folketinget mulighed for at diskutere, hvordan vi i Danmark skal føre indstillingerne ud i livet.

FN's rolle er på det sidste igen blevet markant i det fredsskabende arbejde. På flere områder er der således forandringer i den rigtige retning. Det internationale arbejde på alle områder er vigtigt, og Danmark skal yde en aktiv og konstruktiv indsats. Det kan nytte, der kan ske gode ændringer, og vi kan og skal bidrage.

Det gælder også i det nordiske samarbejde, hvor Danmark bærer nordiske synspunkter med i EF-samarbejdet. Danmark og Norden har nogle kvaliteter, en kultur, nogle traditioner, som har deres værdi i det internationale samfund.

Vi skal blande os, vi skal tage del i udfordringerne og præge forandringerne, og vi skal gøre det med den demokratiske holdning, at argumenter, dialog, samarbejde er vejen til bæredygtige resultater. Også i denne sammenhæng har det enkelte land og det enkelte menneske en betydning for det arbejde, der skal gøres.

Vi er i en tid, hvor der sker store forandringer i det danske samfund. Sammenhængene i samfundsøkonomien, sammenhængene mellem vores måde at indrette samfundet på og vores balanceproblemer bliver mere og mere synlige for flere og flere.

Det Radikale Venstre vil ikke deltage i muderkastningen mod velfærdssamfundet, mod den offentlige sektor, mod den private sektor, mod vælgerne, mod de politiske partier. Det Radikale Venstre vil gøre rede for, hvad det efter vores opfattelse handler om. Det må også være en forudsætning for, at vi i fællesskab kan komme i gang med at løse opgaverne.

Vi har i Danmark det samfund, som vi – befolkning, organisationer og politikere – selv har valgt at have. Vi har den offentlige sektor, som politikerne, befolkningen og organisationerne har valgt at vi skal have. Den offentlige sektor